

Kalensko

OBČASNÍK PRO DOLNÍ KALNOU A SLEMENO

*3

2007

Hejtmani hledají společné řešení problémů obcí na hranicích krajů

Hejtman Královéhradeckého kraje Pavel Bradík, hejtman Libereckého kraje Petr Skokan a starosta Dolní Kalné Josef Klimenta navštívili areál koupaliště a kempu. (Zleva: P. Bradík, J. Klimenta, P. Skokan)

Hejtmani Královéhradeckého a Libereckého kraje si vyčlenili dva srpnové dny na společnou cestu po obcích na hranicích mezi Královéhradeckým a Libereckým krajem.

Jejich záměrem bylo vyjádřit podporu, nabídnout pomoc a hledat řešení konkrétních problémů navštívených obcí. Hejtman Královéhradeckého kraje pan Pavel Bradík a hejtman Libereckého kraje pan Petr Skokan společně s některými radními zavítali dne 8. července také do Dolní Kalné, kde je se starostou obce a členy zastupitelstva přivítali i místní obyvatelé.

Po projíždce obcí a prohlídce místního koupaliště pokračovala spanilá jízda hejtmanů a jejich doprovodu ve veteránech na přehradu Les Království, do Bílé Třemešné a dále na Pecku, kde své dvoudenní cestování zakončili. (hz)

Iniciativa STOP PŘEHRADĚ vyzývá ministry: „Zamítněte!“

Návrh novely vodního zákona

Jedním z bodů jednání vlády ČR dne 29.8.2007 byla novela vodního zákona.

Výtah z tiskové zprávy vydané 29.8.2007 iniciativy STOP PŘEHRADĚ, koordinátor Jan Beránek:

Návrh změn předložili ministři Gandalovič a Bursík nečekaně a navzdory tomu, že ji už 9. srpna jednomyslně odmítla Legislativní rada vlády. Novela by kabinetu umožnila vyhlásit stavební uzávěry v obcích a začít stavět na cizích pozemcích ještě před tím, než by je vyvlastnila. Občané i starostové varovali před nedemokratickými postupy a vyzvali ministry, aby návrh novely zamítli.

Server aktuálně.cz, 29.8.2007 uvádí:

Praha - Ministr zemědělství Petr Gandalovič chce kvůli ochraně proti povodním výrazně omezit práva majitelů pozemků. Mezi ně patří i obce. Navrhuje, aby stát mohl stavět hráze či přehradu i na místech, kde úřady parcely ještě ani nevyvlastnily. Majitel by protipovodňová opatření musel podle novely vodního zákona na svém majetku strpět.

Proti novele vodního zákona, jejímž spoluautorem je ministr životního prostředí Martin Bursík, se ostře postavila Legislativní rada vlády. Přesto se jí dnes ministerský tým Mirka Topolánka zabýval. „To, co navrhovalo ministerstvo, nás vede k další diskusi - a na tu potřebujeme čas. Takže jsme projednávání zákona na dva měsíce přerušili,“ řekl premiér.

Ochrana ano, beton ne!

Beránek rozhodnutí vlády odložit projednání novely vodního zákona uvítal. Zároveň kabinetu vyslal jasný vzkaz: „Skruté vyvlastňování, diktování přehrad a stavebních uzávěr bez souhlasu obcí a občanů je třeba definitivně odmítnout.“

„Nejsme proti ochraně proti povodním ani ochraně vod, naopak jde nám o to, aby se stát řídil principy šetrných opatření a nebetonoval dále zbytečně krajinu. Chceme, aby byla upřednostněna přírodě blízká opatření, jak je navrhuje i evropská rámcová směrnice o vodách“, dodal Beránek, koordinátor iniciativy Stop přehradě. (jv)

TŘÍDĚNÍ A ZPRACOVÁNÍ ODPADŮ

Zdroj: informační materiály od autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s., která se stará o recyklaci a využití odpadů z obalů.

Proč třídíme odpady? Odpovědi jsou různé. Někdo odpoví, že odpad třídí, protože má rád přírodu; jiný nechce, aby přibývaly skládky; jenom správně roztříděný odpad je možné dále zpracovávat – recyklovat; je to móda; ve škole jsem slyšel/a, že se to má dělat... Všechny tyto odpovědi jsou dobré, zkusíme je utřídit.

Způsoby nakládání s odpady dle vlivu na životní prostředí mají toto pořadí:

1. Omezování vzniku (minimalizace) odpadů – už při nákupu rozhodujeme, kolik odpadů vyprodukujeme.
2. Třídění a recyklace odpadů – pokud se odpad smíchá, není možné ho již dále roztřídit a zpracovat, proto je nutné třídít odpady již v domácnostech.
3. Odstraňování odpadů – odpady, které nemůžeme již dále využít, se zneškodňují (např. skládkováním).

Co je to recyklace?

Při recyklaci jsou zpracovány odpady na nové materiály. Každý z nás svým chováním přímo ovlivňuje další „život“ odpadu – pokud ho správně roztřídíme, umožní tak jeho recyklaci a znovupoužití; pokud ho vyhodíme do popelnice, odpad se uloží na skládku nebo se jinak bez dalšího využití zlikviduje.

Jak třídít odpady?

Nádoby na tříděný sběr odpadu: barevné nádoby o objemu od 240 l do 3 m³, někdy i více. Používají se plastové popelnice, kontejnery s upraveným víkem, nebo zvony – vždy záleží na tom, jaké auto tyto nádoby vyprazdňuje.

Na sběr papíru se používají většinou modré nádoby, na sběr skla zelené a na plasty žluté. Co můžeme, a naopak nesmíme do nádob na třídění odpadů odhodit, napoví následující návody – nálepky na kontejnery:

Sběr papíru

Do modrých nádob můžeme odhodit: noviny, časopisy, kancelářský papír, reklamní letáky, knihy, sešity, krabice, lepenka, kartón, papírové obaly (např. sáčky).

Nevhazovat: mokrý, mastný nebo jinak znečištěný papír, uhlový a voskovaný papír, použité plenky a hygienické potřeby.

Sběr skla

Do zelených nádob můžeme odhodit: láhve od nápojů, skleněné nádoby, skleněné střepy – tabulové sklo.

Nevhazovat: keramiku, porcelán, autosklo, drátěné sklo a zrcadla.

Sběr plastů

Do žlutých nádob můžeme odhodit: PET láhve od nápojů (nezapomenout sešlápnout!), plastové nádoby, kelímky, krabičky od pokrmových tuků, sáčky, fólie, výrobky a obaly z plastů, polystyrén.

Nevhazovat: novodurové trubky, obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy apod.).

Co se s odpady děje dále?

Odpady, které jsou svezeny z barevných kontejnerů, je nutné dále dotřídit. Na tzv. dotřídovací lince se odpady třídí na jednotlivé druhy dle jejich dalšího zpracování (recyklace) a zároveň se odstraňují nežádoucí příměsi, nečistoty a odpady.

Jak se odpady zpracovávají? Recyklované výrobky.

Recyklace papíru :

Slisovaný sběrový papír poslouží k výrobě nového papíru, stejně jako dřevo. Přidává se do směsi na výrobu papíru. Papír je možné takto recyklovat asi pětkrát až sedmkrát. Z recyklovaného papíru se vyrábí novinový papír, sešity, lepenkové krabice, obaly na vajíčka, toaletní papír apod.

Recyklace skla

Vytříděné sklo se rozdrtí a přidá do výchozí směsi k výrobě nového skla. Nejčastěji se takto vyrábí lahve na minerálky a pivo a jiné skleněné výrobky. Ušetří se tak mnoho energie a surovin, přičemž sklo se dá takto používat vlastně donekonečna.

Recyklace plastů

Každý druh plastů je zpracováván jinou technologií, protože mají odlišné složení a vlastnosti. Z PET láhví se vyrábějí vlákna, která se používají jako výplň zimních bund a spacáků nebo se přidávají do tzv. zátěžových koberec. Z fólií (sáčků a tašek) se opět vyrábějí fólie a různé pytle, např. na odpady. Pěnový polystyrén slouží k výrobě speciálních cihel. Ze směsi plastů lze vyrábět odpadkové koše, zahradní nábytek, zatravnovací dlažbu, protihlukové stěny u dálnic apod.

Jak sami vidíte, díky spolupráci při recyklaci odpadů vznikne mnoho užitečných výrobků.

Proč třídit, když za svoz odpadů platím?

Tříděním odpadů lze dosáhnout úspory peněz placených za nakládání s odpady z obecního rozpočtu. Čím větší množství odpadů je v naší obci vytříděno, tím větší finanční obnos obdrží obec od společnosti EKO-KOM. Dále pak méně zaplatíme za odvoz a uložení komunálního odpadu na skládku. Tato úspora obecních financí se promítá do poplatků za odpad, či v počtu kontejnerů a informačních aktivit na třídění odpadů.

(hz)

Zprávy z obce:

NOVINKY

Kontejnery na tříděný odpad od základní školy jsou přestěhovány na parkoviště u obřadní síně (brána u urnového háje). Zde naleznete vedle kontejnerů na smíšený odpad ze hřbitova nově i kontejnery na sběr plastů a skla. Nezapomínejte na sešlápnutí PET lahví, šetříte tím obecní finance.

Obecní internetové stránky www.dolnikalna.cz mají novou podobu. Pro snadnější orientaci je jejich struktura detailnější a přehlednější.

Jednání obecního zastupitelstva

V uplynulém období obecní zastupitelstvo Dolní Kalné mimo jiné projednalo (plné znění usnesení je zveřejněno na obecních stránkách www.dolnikalna.cz):

- Schválení závěrečného účtu obce za rok 2006 včetně Zprávy o výsledku přezkumu hospodaření.
- Schválení smlouvy o spolupráci v rámci projektu „Krkonoské cyklotrasy na území Královéhradeckého kraje“.
- Členství obce v dobrovolném svazku obcí Krkonosé – svazek obcí a měst.
- Přijetí finančního daru od Královéhradeckého kraje na realizaci akce „Rekonstrukce oplocení a terénní úpravy sportovní plochy obce Dolní Kalná“.
- Zvýšení vodného užitvůlcem obecního vodovodu od nového odečtového období (říjen 2007) z 10,- Kč na 12,- Kč/1m³ vody z důvodu navýšení nákladů na výrobu vody (energie, poplatek státu za odběr podzemní vody).
- Zadání Územního plánu Obce Dolní Kalná.
- Schválení Smlouvy o nájmu nemovitostí mezi ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Praha a Obcí Dolní Kalná (část pozemků v autokempu).
- Dohodu o zrušení Smlouvy uzavřené dne 19. 10. 1994 mezi Obcí Dolní Kalná a TJ Sokol Dolní Kalná s cílem uzavřít smlouvy nové.
- Nevyhovující stav požární nádrže a okolních pozemků ve Slemeně.

Finanční dar z Královéhradeckého kraje byl obci udělen na základě žádosti o dotaci z drobného programu kraje na rok 2007 v oblasti školství, kultury, volnočasových aktivit a sportu. Finanční prostředky budou použity na úpravu prostoru mezi základní školou, obecním úřadem, hasičskou zbrojnicí a silnicí.

Dále se pracuje na územním plánu, který je důležitým dokumentem pro rozvoj naší obce. Pozadu nezůstáváme ani

s projektovou dokumentací týkající se rekonstrukce koupaliště a zadáno bylo vypracování studie o možnostech využití objektu bývalé záložny. Dále obec podporuje opravu hřbitovní zdi a kostela. V oblasti sociálních služeb již máme v rukou záměr, jehož cílem je poskytování terénní pečovatelské a zdravotní služby na našem území. A snaha o obnovu lyžařského vleku dále pokračuje.

Již viditelnou akcí jsou opravy místních komunikací v hodnotě více jak dva miliony korun. Na opravách místních komunikací používaných Kalenskou zemědělskou, a. s., se tato společnost podílela částkou cca 41 000 Kč – děkujeme.

(hz)

Poděkování

Vážený pane starosto, píší Vám tento dopis, protože nemohu jinak. Chci takto poděkovat za podporu, kterou jsme ve Vaší obci získali, od Vašeho úřadu, nebo hasičského sboru, sokolů, obchodníků, kapel, atd. Této podpory a pomoci si velice vážím už proto, že není úplně obvyklá a je nezištná. Nemohu jmenovat všechny lidičky kteří nám pomohli s přípravou, průběhem a úklidem naší 2. KUŽELKIÁDY, protože je ani všechny neznám, ale prosím Vás poděkujte jim veřejně za všechny ty postižené, seniory i ostatní, kterým bylo na této akci dobře.

Myslím, že můžete být na občany Vaší obce HRDÍ, protože podpořili dobrou věc. Prosím sledujte Krkonoské noviny, měla by zde být reportáž z této akce. Jsem rád že jsme navázali kontakt s vašimi hasiči a už připravujeme na konec léta další, tentokrát společnou akci.

Tak ještě jednou velké DĚKUJI.

Jménem o.s. Sportem proti bariérám – Český ráj

Jan Pelikán – předseda sdružení

(Dopis od o. s. SPORTEM PROTI BARIÉRÁM – Český ráj)

A ještě pozvání

Organizace Sportem proti bariérám Vás srdečně zve na První Novopackou kuželkiádu, která se koná 15. září 2007 od 10.00 hodin v prostorách Sportcentra v Havlově ulici v Nové Pace.

Chvála ochotnictví

24. 6. 2007 odpoledne jsem se v naší sokolovně vrátil na čas do svého dětství roku 1960, kdy jsem tam jako malý chlapec zhlédl v podání kalenských ochotníků Drdovy "Hrátky s čertem". Nově utvořený divadelní soubor v Čisté u Horek totiž sepsal a nacvičil pohádkovou koláž "Kouzelný buchty a láska, co hory přenáší" a přijel ji zahrát také k nám do Kalné.

Sokolovna zaplněná dětmi, jejich rodiči, ale i babičkami a zvědavými dědečky viděla pěkné, s obrovskou chutí připravené a zahrané představení, navíc proložené hudbou a písničkami. Jak děti, tak dospělí hráli, jak se na správné ochotníky sluší, čarodějnice – ta by dokonce snesla i přísné televizní pohádkové měřítko, jak z ní šel místy strach (kdy nejen děti hrůzou ani nedutaly). Stejně tak při Moriconeho hudbě z filmu Tenkrát na západě, použitou na úvod loupežnickova vstupu.

Zkrátka – nadšení a chuť udělat pěkné představení – to se nedalo přehlédnout. Jen výroba množství kulis jako za dávných časů ochotnického divadla (když světnice, tak se vším všudy, když les, tak skutečně les a ne dva stromky). Naši obec zastoupila v souboru všestranně talentovaná Jana Tryznová. A jak jinak – ostudu neudělala.

Přejme dospělým i dětem, aby jim chuť vydržela a až zase něco nacvičí, ať si na Kalnou vzpomenou.

A ještě něco: když jsem se dozvěděl, že celé tohle dění „zpunktoval“ Roman Hampl, tak mě to vlastně nijak nepřekvapilo. Mám totiž doma fotografii ochotníků kalenských

z 28. září 1901, kde je i jeho pradědeček, který jakoby Romanovu otci Kamilovi z oka vypadl. Je to zkrátka v rodině, tak co....

(Josef Bajer)

Stanování skautíků v Sokolovně

Večer si skautíci zazpívali za doprovodu kytary L. Horákové

Je pátek 22. dne měsíce růží a my, indiánský kmen z oddílu Kalenka, jsme se rozhodli stanovat. Sešlo se nás dvacet jedna indiánů a indiánek.

Naše odhodlání nezlomil ani vytrvalý déšť a my mohli najít amulet na náš totem. Cesta nebyla snadná, museli jsme překonat mnoho překážek. Hned od začátku se nám na odpor

postavilo počasí a my s velikanánským díky přijali nabídku kalenského sokola a evakuovali se do místní sokolovny, kde jsme postavili naše hvězdy.

Po založení tábora jsme se vydali na stopování a lov zvěře. Nejdříve ale proběhlo rituální malování, při kterém jsme se rozdělili do tří skupin. Každá skupina musela spolupracovat a táhnout za jeden provaz, aby nalovila a získala co nejvíce surovin na večerní vaření v kotlících, které už proběhlo pod modrou oblohou. Když se sluníčko začalo sklánět za blízké baobaby, usedli jsme k táboráčku (petrolejová lampa v sále sokolovny) a zazpívali si v doprovodu kytary (Lenka Horáková) několik písniček, které nám doslova zvedly náladu.

Mezitím se již v pustém hvozdu chystala noční stezka odvahy. Vedla kolem potoka pod mateřskou školkou, až do země „Nemrtvých“. Každý indián v noční hře získal na ochranu malý amulet, který ho chrání před zlými duchy a uhranutím. Naše indiánská výprava byla úspěšná, protože se našel vhodný amulet na náš veliký totem, který bude umístěn ve skautské klubovně.

Než jsme se rozprchli do svých zděných příbytků zpátky ke svým maminkám, popřáli jsme si krásné léto plné sluníčka a vůně jahod.

(Petra Drahoňovská a Marcela Pelikánová)

Hasiči jedou – trádá! ... aneb ... Už 130 let

Důstojné výročí slibovalo a také beze zbytku splnilo to, co se od něho očekávalo. Příjemné odpoledne i večer a kdo má takováto setkání spojená s podívanou rád, byl jistě spokojen. Příprava se zúročila, na nic se nezapomnělo, a tak na hroby „otců zakladatelů“ – Jana Noska a Josefa Sedláčka – byly položeny květiny a výstava o historii sboru nemohla být než zajímavá. Rovněž z ukázek hasičského umu a techniky mohl mít každý pocit, že může klidně spát (alespoň pokud má správně zaspávaný komín).

Doprovodný program byl také prima: Pohřebačka (proč ne Veselka?) hrála báječně, Olda Horák svým zpěvem ukázal, že když někoho něco baví, nakazí i ostatní. To samé vrchovatě platí i pro celou Kocábku – pět usměvavých, s chutí hrajících a zpívajících muzikantek a k tomu ještě zdvojené housle, to nelze nebrat.

Sedělo, povídalo a popíjelo se toho 23. června pěkně, nejspíš úplně stejně, jako když sbor na začátku minulého století slavil 25 let, i další pozdější výročí. A tentokrát, během dne krytí stanem a večer i s bezproblémovým počasím, někteří z nás zavzpomínali na slavné letní karnevaly, pořádané hasiči a zakončované „pohřbem“. Co to zase obnovit? Až na ten „pohřeb“ samozřejmě, protože málokdo dnes vydrží až do rána ... i když Pohřebačka je připravena zahrát i to. Kalenský hasiči zkrátka jedou!

(Josef Bajer)

Letní soustředění Bohemiachoru v Dolní Kalné

Už 9. srpna se v sokolovně v Dolní Kalné začaly dít podivné věci. Od večerních hodin toho dne se z útrob ozývala hudba. A nebyla to tentokrát, jak bývá zvykem, hudba rocková, ale převážně hudba takzvaně vážná.

Po čtyři dny se v sokolovně pilně zkoušelo od rána do večera. TJ Sokol v Dolní Kalné vytvořila zázemí pro jedno ze čtyř ročních soustředění smíšeného pěveckého sboru Bohemiachor: připravila ubytování, obědy a večere.

Bohemiachor byl založen v roce 1992 jako smíšené pěvecké

tzv. víkendové těleso, jehož členové vybrané skladby nejprve doma nastudují a poté se několikrát ročně na víkendových soustředěních společně scházejí a dávají skladbám konečnou podobu. Mezi jeho zpěváky jsou jak profesionální hudebníci, tak i lidé různých oborů, kteří se sborovému zpěvu věnují amatérsky.

Výsledky své činnosti prezentuje sbor na koncertech v celé České republice i v zahraničí. Sbor využívá specializace svých hostujících dirigentů, a proto můžeme v jeho repertoáru nalézt skladby starých mistrů, současnou tvorbu, lidové písně, spirituály a africké skladby, jazz i ruskou duchovní hudbu.

Bohemiachor si zve na svá soustředění různé dirigenty a sbormistry, kteří se sborem skladby nastudují a často i provedou na závěrečném koncertu. Stálým sbormistrem a prvním dirigentem tělesa je Jan Staněk, druhým dirigentem Libor Sládek.

Bohemiachor vydal i několik hudebních nahrávek na CD nosičích. První nahrávka, pořízená v roce 1997 ve studiu Českého rozhlasu v Ústí nad Labem, CD „Místo na Zemi“, obsahuje jak hudbu sakrální, tak i světské skladby (z nich např. Freedom is coming sklízí úspěch při koncertech).

V roce 2000 byla v Hudební síni konzervatoře v Pardubicích nahrána kompozice „Missa Kenya“ pro varhany, hornu, tenorové sólo a sbor. Ta se opírá o kořeny latinské mše s prvky africké křesťanské hudby. V roce 2001 vznikly nahrávky Chichesterských žalmů Leonarda Bernsteina, které však zatím nebyly vydány na nosičích.

Celé soustředění vyvrcholilo koncertem v kostele Sv. Václava. O koncertu se dozvíte na jiném místě, avšak nejde nezmínit nadšení členů sboru, mezi nimiž jsou i profesionální hudebníci, z výborné akustiky kostela. Proto hned po koncertu nás oslovilo několik přítomných s dotazy na možnosti pořádání podobných akcí v této budově.

O svolení pořídit koncert v kostele musíme žádat biskupství v Hradci Králové. Zde bychom rádi vyslovili poděkování biskupství za umožnění koncertu. Účastníci soustředění na závěr vyjádřili poděkování všem Sokolům, kteří se na zajištění akce podíleli, i posluchačům koncertu za skvělou atmosféru.

Na základě těchto ohlasů lze konstatovat, že pro akce, jako je toto soustředění pro víc než padesát lidí a koncert v kostele, jsou v Dolní Kalné velmi dobré podmínky.

Pozvání od Sokolů, které zaznělo po koncertě v místním kostele, tak nejspíš nezůstane bez odezvy.

(Eva Fejtová)

Setkání s krásou

Asi jsem byl jeden z mnohých, kteří na vystoupení souboru Bohemiachor 11. 8. 2007 v našem kostele šel spíše ze zvědavosti s tím, že se nechám překvapit, co to vlastně bude. A překvapení to bylo!

Představil se nám přibližně padesátičlenný pěvecký soubor, tvořený dívkami či mladými ženami a stejně tak věkově spřízněnými muži. Všichni se rozestoupili před oltářem, aby nám byli na očích a hned začali svižně zpívat. V tu chvíli jsme poznali, že hlas může být i hudebním nástrojem a pohltila nás nakažlivá radost ze zpívání, ať už to byla současná hudba pro chrámové sbory od světových autorů, hudba Zdeňka Lukáše na motivy lidové poesie či lidové písně ruské nebo americké. A když zazněla závěrečná „Oh, Happy Day“ – to už jsem se přenesl z našeho kostela do úplně jiného, někde v americkém Harlemu.

Koncert trval téměř půldruhé hodiny také proto, že každou skladbu následoval více než minutový nadšený potlesk (i já si po první zpívané písni položil otázku, jestli je vůbec vhodné v kostele tleskat – emoce však byly silnější) od přibližně 150 posluchačů a závěrečné poděkování nebralo konce, dokud účinkující neopustili kostel.

A jako jahůdka na dortu následovalo něco, co náš hřbitov jistě dosud nezažil. Venku před kostelem na cestě i mezi hroby ještě jako přídatek dvě písně, jako by se účinkující i posluchači nechtěli rozloučit. (A já myslím, že opravdu nechtěli.)

Bylo to zkrátka příjemné, nezvyklé a vzácné zpestření tohoto léta. (Toho ostatního je všude dost.) Bylo to jistě i tím, že ten nádherný zpěv zněl tam, kde je jeho přirozené místo; tedy ne na návsi, ne na jevišti, ale právě v kostele, kde to nejen důstojností prostředí, ale i akustikou zní nejlépe. A pak i možnost přímého kontaktu se zpívajícími – z rozhlasu nebo televize by to bylo neúplné.

Hudebník Martin Dittmar mi v rozhovoru po koncertu řekl, že za celou dobu zpívání nezaznamenal jedinou rytmickou či intonační chybu, ani žádnou falešnou notu. Odpověděl jsem mu, že to tak asi bylo, neboť pro mě to bylo „setkání s krásou“. A krása – ta bývá bezchybná.

(Josef Bajer)

SLEMENSKÉ KOUPALIŠTĚ

Nedávno jsem náhodně našla pár fotek z našeho Slemenského koupaliště. Nejsem sentimentální a vůbec nemám ráda řeči typu „za našich mladých časů to bylo lepší ...“, ale tentokrát mě tahle věta opravdu napadla.

Na tmavé fotce, která není nijak historická, je voda plná plavců, na břehu jsou rozložené deky a všude plno lidí a běžajících dětí. Ale běžte se na toto místo podívat dnes a uvidíte jak se k nepoznání změnilo! Uvidíte rozpadající se betonové stěny nádrže, špinavou vodu, rezivějící zábradlí, nepokosenou trávu, všudypřítomné náletové dřeviny a vysoké kopřivy. Celé to rámuje nepořádek a skládka ohořelého dřeva.

Bydlíme poblíž, takže často vídám, že sem lidi stále chodí na procházky, vozí kočárky nebo sem zajdou v neděli po obědě. Mají to tu rádi. Bylo to krásné místo a určitě stojí za to, aby bylo uvedeno do pořádku a znovu sloužilo dětem ke hrám a našim občanům k setkávání a odpočinku.

(Jaroslava Vanclová)

Koupaliště ve Slemeně v roce 1982 (vlevo) a v roce 2007

Odpověď na článek bývalého Starosty TJ Sokol D. Kalná

Píši jako bývalý člen TJ Sokol a chci jen říci, že při čtení části tohoto článku, týkajícího se našich fotbalistů, mě zamrazilo. Nevím, co chtěl bývalý pan starosta říci tím „kamarádstvím“ a už vůbec nevím co tím, „že žijeme v právním státě“. To už zapomněl na to, jakou měrou se naši fotbalisté podíleli na dobrém chodu naší TJ Sokol? To však bylo v minulosti, tak se ani nedivím, že zapomněl. Mě osobně to připadá, že naši fotbalisté snad vše odcizili. Trochu to připomíná 50. léta. Ale nechme toho, vždyť přece sokolovna, hřiště a vše ostatní tu zůstane i pro příští generace, tak proč se handrkovat o majetek. Osobně jsem chodil do sokolovny i na hřiště, tak vím, co se vytvořilo a jak. Nakonec jsem byl vyloučen z řad Sokola za protest proti špatnému hospodaření TJ Sokol (a v té době opravdu bylo špatné), ale takových nás bylo víc. Dost mne to mrzelo. Nevím, ale po tomto článku se zdá, že my, kteří jsme byli vyloučeni a FK, který se osamostatnil, jsme už nic neudělali a vše máme zadarmo. Toto říkám už jako člen FK Dolní Kalná.

Na závěr bych chtěl jen bývalého pana starostu poprosit, aby se mezi tyto dvě, dnes již dobře fungující a dobře spolupracující organizace neplet, protože si myslím, že jeho vyjádření ničemu nepomohlo, spíš uškodilo (slyším názory obyčejných lidí). Na závěr chci oběma organizacím popřát do další činnosti a spolupráce hodně úspěchů a hlavně zdraví.

S pozdravem bývalý člen TJ Sokol, Olda Horák

Poznámka redakce: v Kalensku 02 / 07 byl otištěn článek pana Vladislava Noska, bývalého starosty dolnokalenského Sokola.

Informace z fotbalového klubu FK Dolní Kalná

Minulá sezóna skončila pro náš klub úspěšně. Áčko se po jarním probuzení zachránilo v okresním přeboru (celkově 9. místo, na jaře však 4. místo!!), béčko postoupilo do vyšší, 3. třídy. Problémy však nastaly v letní přestávce, kdy činnost u „A“ týmu ukončil jak trenér Navrátil, tak i jarní posily Petr Dědek, Míra Klenz, Zdeněk Stránský a překvapivě i golman Roman Junek. Navíc Láďa Korda podstoupil operaci kolena. Hráčský kádr se tak rapidně zúžil, důležitým krokem bylo rovněž sehnat kvalitního trenéra. To se povedlo až v hodi-ně dvanácté, kdy byl angažován trenér Milan Nosek. Kádr hráčů byl doplněn o Jana Šimůnka z Bukoviny (hráč Bělé u St. Paky), Petra Přiklopila (Studenec), z hostování se vrátili naši hráči Petr Mejsnar (Vrchlabí) a Roman Benecký (Rudník).

V přípravě na novou sezonu jsme sehráli dva přípravné zápasy, remizovali v Hostinném 3 : 3 a vyhráli v Bělé u St. Paky 5 : 4. Sezonu 2007/08 zahájilo naše áčko v Kocbeři, kde vyhrálo jednoznačně 4:0, poté však podlehl doma Vrchlabí 2 : 0 a prohrálo v Janských Lázních 3 : 0. Béčko nejprve rozstřílelo doma rezervu Ml. Buků 7 : 1, poté však prohrálo, již bez trenéra Imlaufa, který se rozhodl u mužstva skončit, v Lánově 4 : 2. Nový trenér Josef Kalenský však mužstvo naladil na vítěznou notu a další dva zápasy vyhrálo. Nejprve doma s Malými Svatoňovicemi 6 : 1, poté se Strážným 3 : 2.

Radost nám však dělají i naši nejmenší hráči nově založené mladší přípravky. Ti trénují pod vedením Tomáše Navrátila st. a ml. každé pondělí a čtvrtek a od podzimu začnou hrát i organizovanou soutěž OFS Trutnov. Sehráli již i jedno přípravné utkání na hřišti v Hostinném a vyhráli 7:5, když střelecky se zaskvěl pěti brankami Martin Tauchman.

12. srpna jsme na našem hřišti uspořádali velmi silně obsazený turnaj mladších žáků (Náchod, Trutnov, Vrchlabí, Jaroměř, Cidlina, Jilemnice), 9. září je na programu turnaj starých gard, memoriál Romana Felcmana. Den před tím, tedy 8. září, sehraje na našem hřišti svůj první mistrovský turnaj naše přípravnka. Chloubou naší práce s mládeží je pak účast Zdendy Tauchmana, momentálně hrajícího za ml.žáky ve Vrchlabí, v krajském výběru KFS Hradec Králové.

Naděje dolnokalenského fotbalu - Daneček Navrátil

V měsíci červenci jsme rovněž provedli finančně velmi nákladnou rekonstrukci hlavního hřiště, kdy bylo do půdy vpraveno 60 tun písku, hřiště bylo hloubkově provzdušněno, doseto a pohnojeno. Vyrnována byly obě brankoviště.

(Tomáš Navrátil, předseda FK Dolní Kalná)

Pouť 2007

Tak jako každý rok, i letos se v čase dolnokalenské pouti uskutečnily dvě akce. Tradiční již 31. ročník pochodu Noční výstup na Sněžku za východem Slunce a Memoriál bratří Montgolfiérů. Letošní ročník pochodu absolvovalo 264 účastníků, z nichž pouze několik nedorazilo do cíle.

Historie balónového létání se píše od roku 1783, kdy ve Francii bratři Montgolfiérové vypustili svůj první horkovzdušný balón. Od té doby se mnohé změnilo a z balónů se stala skvělá zábava pro tisíce lidí. Již po několikáté se vypouštěly symbolické balóny i v Dolní Kalné.

Blahobřeje

Dodatečné blahopřání občanům z Dolní Kalné a Slemena, kteří v uplynulém období oslavili své narozeniny začínající požehnanou osmičkou. Mezi oslavence patří:

- * Ryšálková Marie (Dolní Kalná č.p. 112)
- * Cerman Ladislav (Dolní Kalná č.p. 137)
- * Šrajer Václav (Dolní Kalná č.p. 10)
- * Jíšová Milada (Slemeno č.p. 6)
- * Zaplatílková Eliška (Dolní Kalná č.p. 49)
- * Korda Jaroslav (Slemeno č.p. 42)
- * Seligerová Libuše (Dolní Kalná č.p. 146)
- * Stránská Zdenka (Dolní Kalná č.p. 65)
- * Horák Vladimír (Dolní Kalná č.p. 26)
- * Dytrych Václav (Slemeno č.p. 13)

Všem srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví.

(Obecní úřad Dolní Kalná a kolektiv autorů)

A ještě dva snímky z tradičního „Pohádkového lesa“ 9. 6. 2007

Kulturní akce v obci:

15. září 2007 – od 19.00 hodin.

UKONČENÍ SEZONY V AUTOKEMPU

V areálu autokempu v Dolní Kalné zahrají SKLEP MASTERS a Vysertesenato Band

29. září 2007 – od 10.00 hodin

ZÁVODY V HASIČSKÝCH DISCIPLÍNÁCH JINAK

– pořádá SDH Dolní Kalná

Nultý ročník závodů v tradičních hasičských disciplínách na invalidních vozících pro zdravé i postižené.

29. září 2007 – od 10.00 hodin

POSVÍCENSKÁ ZÁBAVA

– pořádá TJ SOKOL Dolní Kalná

Program bude upřesněn na plakátech.

Na přelomu září a října 2007

DRAKIÁDA U PANENKY MARIE

Pořádá TJ SOKOL Dolní Kalná

Termín bude upřesněn na plakátech – podle počasí.

**Doplňující informace k plánovaným akcím a akce ostatní budou oznámeny buď rozhlasem nebo uvedeny na vytištěných letácích a plakátech organizátorů.*

.....

Víte, že...

Varhany v kostele sv. Václava v Dolní Kalné pocházejí z první poloviny 19. století. Autorství nástroje není zcela jasné, neboť na skřítních chybějí řezby, které bývají pro varhanářské dílny charakteristické.

S největší pravděpodobností tento krásný mechanický zásuvkový nástroj postavil Ignác Prediger v roce 1813. Rozmístění skřítní, ozdobné římsy a konzoly tomuto autorovi odpovídají. Hrací stůl je poněkud atypický.

Na svou dobu se jedná o poměrně velký nástroj, neboť na českém venkově se barokní varhany s osmnácti rejstříky stavěly velmi zřídka. Kalenské varhany byly sice přizpůsobeny romantickým vlivům, přesto si však zachovaly krásný stříbrný a mohutný zvuk, který je typický pro barokní nástroje.

Jejich momentální technický stav není nejlepší, ale náklady na opravu nemusí být příliš vysoké. Varhany potřebují opravu nebo výměnu některých píšťalových řad v pozitivu zábradlí kůru a doplnění alikvotních rejstříků, o které byly v minulosti ochuzeny. Oprava by výrazně zlepšila zvuk nástroje.

Vždyť varhany nemusí sloužit pouze k liturgické praxi. Jsou ideální pro koncertní interpretaci barokní hudby. Věřím, že jejich oprava a následné koncerty by mohly významně přispět kulturnímu dění v Dolní Kalné.

(Ondřej Vávra – varhaník, Nový Bydžov)